

е пристигналъ тогава. А веѣки човѣкъ когато иска да направи убийство, той ще употреби оръжието, когато се покаже жертвата, която е назначена за убийството, когато пристигне самия тронъ.

Но, тъй или инакъ, г-да съдии, като оставямъ на страна това което се говори за Миларова, азъ ще се огранича само за К. Попова. Какво е вършилъ той, може да се установи отъ самопризнанието на Св. Миларовъ. Полицията отвежда Миларова, но К. Поповъ останалъ на станцията, дошълъ Н. Ц. Височество, заминалъ тамъ където е било назначено, стоялъ на станцията, ходилъ заедно съ публиката и не направилъ никакво дѣйствиe, отъ което да може да се заключи, че той е желаялъ да приведе въ изпълнение своята дума, дадена на Миларова още въ Одеса, за лишаване отъ животъ Н. Ц. Височество. Щомъ не е направилъ никакво дѣйствиe прѣстѣпно и отъ страна на обвинителната властъ не се дава никакво доказателство, даже не се прѣдстави доказателство, че К. Поповъ е билъ на станцията, но туй обвинение е съградено изключително на неговото самопризнание, слѣдователно, ако трѣбва да се вземе въ внимание самопризнанието на К. Попова, че той е билъ на станцията и слѣдъ заминуванието на Н. Ц. Височество, за истинско, трѣбва да признаемъ, че прѣзъ всичкото това врѣме К. Поповъ не е направилъ никакво прѣстѣпление, не е направилъ нищо за изпълнението на заговора. А щомъ, г-да съдии, се установява толкова нагледно отъ всичкитѣ доводи и свидѣтелскитѣ показания на Константинъ Димитровъ (стражара), Дюкмеджиевъ и Никола Юруковъ (градски агентъ), то само по себе си излиза, че К. Поповъ не е правилъ, какво годѣ покушанье, за лишаване отъ животъ Н. Ц. Височество. А щомъ това е така, то К. Поповъ не може да се счита за прѣстѣпникъ въ този случай. Направеното изгърмяване не може да служи като поводъ, да се мисли, че това е единъ видъ покушение за привеждане заговора въ изпълнение. И по този въпросъ, г-да съдии азъ считамъ за излишно да давамъ какво годѣ друго доказателство, тъй като по този въпросъ доста нагледно се прѣдставиха отъ г-нъ Помянова доводи, съ които чисто и ясно се установи прѣдъпоч. съдъ, че отъ страна на Св. Миларовъ не е имало никаквъ опитъ за привеждане въ изпълнение на този заговоръ, толкова по-вече, че полицията не е обърнала никакво внимание на туй грѣшване. Миларовъ билъ затворенъ, но на другия денъ